

DÉLMAGYARORSZÁG

ALAPÍTVÁ: 1910-BEN

PÉNTEK, 1993. MÁRC. 19., 83/65.

ÁRA: 15 FT

Nem csapott le a kalapács Továbbra is eladó a konzervgyár

Még van mit szeletelni (Fotó: Nagy László)

■ Nyilvános árverést hirdetett meg csütörtökre a Szegedi Konzervgyár. Az érdeklődők gyér száma, valamint az, hogy senki sem tette le délelőtt 11-ig a 30 millió forintos részvételi összeget, már sugallta a végeredményt: az értékesítés meg-
hiúsulását.

A kft. formában működő cég felett a felszámolás dátuma, 1992. július 18. óta a hitelezők gyakorolják a tulajdonosi jogokat. Nekik pedig az az érdekük – tudtuk meg *Forczek Dániel* felszámoló biztostól, az Econoservice Rt. igazgatójától –, hogy a lehető legmagasabb forgalmi értéken próbálják meg eladni a gyárat. A kiáltási ár így lett 1 milliárd forint, pontosan annyi, mint amennyi a Szeko Kft. vagyona.

– A nyilvános árverés meghirdetésével megtettük azt a lépést, amit kellett – folytatta a felszámoló biztos. – Ha azonban holnap valaki bejönne a Szegedi Konzervgyárba, és azonnal letenné az 1 milliárdot, már nyilvános értékesítés nélkül is eladhatnánk. Ennek, perze, kicsi a valószínűsége.

(Folytatás a 3. oldalon)

Egy szegény „diktátor” panasza Nyilatkozik a színikazgató

Nem tűnt felbolydult méhkasnak a Szegedi Nemzeti Színház egy nap-
pal azután, hogy az újságírók Imre Zoltán balettigazgató felmondását hírl
vették és adták; Kormos Tibor igazgató senkinek sem adott interjút, a kollégákat telefonon utasította el, „a jövő héten” – mondta nekem is a titkárnő, amikor a direktor éppen belépett... Az alábbi kérdés talán földühítette, mindenesetre: beszélt.

– Miért nem tartozhat a nyilvánosságra, hogy az adófizetők pénzéből működtetett színházban diktatúra dül, vagy sem?

– És mégis hogyan kellene azt kideríteni, hogy én diktátor vagyok, vagy sem? Imre Zoltán, aki nemzetközi rangú koreográfus, megírta az újságoknak – tehát igaz? Tegyük fel. De mit jelent ez a szó, hogy diktátor?

– A balettigazgató fel-

mondólevelében például az áll, hogy „elkezdett belső színházi törvényeket gyártani, amelyekből tisztán kiderült a diktatorikus vezetési profil, például bontotta a levelezésemet.”

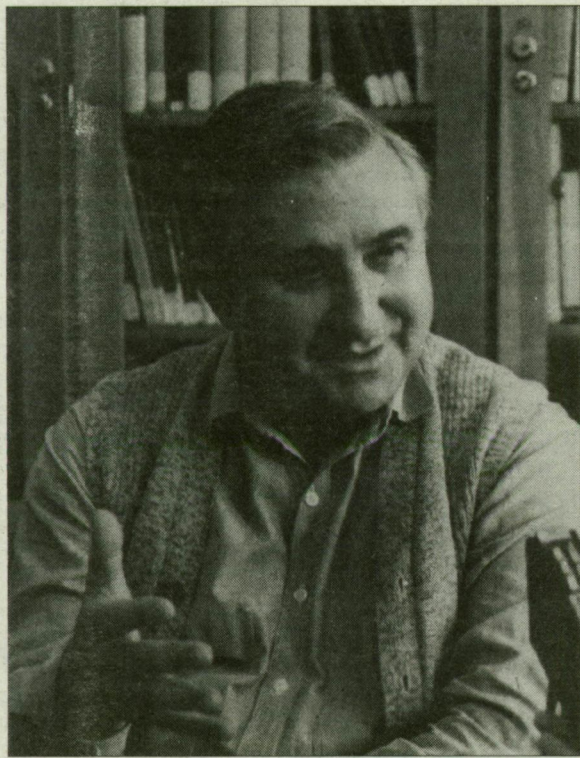
– Tessék, válaszoljon a titkárnőm. Marika, mondja meg az újságíróknak, hány levelet bontottuk a balett leveleit?

(Marika elgondolkozik, majd közli: azon a pár napon, április 2-ig, de magánleveleket természetesen egyszer sem. Az igazgató közben beviharzik a szobájába és vaskos fénymasolatköteggel tér vissza.)

– Itt vannak azok az ügykezelési, nyilvántartási és egyéb szabályok, amelyek a mi intézményünkre is vonatkoznak. Ezek szerint jártam el, amikor egy hónappal a kinevezésem után, 1992. március 30-án összeállítottam a munkatársaimmal az első igazgatói

(Folytatás az 5. oldalon)

A gyulai találkozó előtt „Ami a Monarchiában probléma volt, ma is aktuális”

Fotó: Gyenes Kálmán

Olvasás. Talán így jellemezhető a magyar-román viszonyban várható változás. A két külügyminiszter hangsúlyozottan magánjellegű gyulai találkozója előtt beszélgettünk Petrusán Györggyel, a Magyarországi Románok Szövetségének (MRSZ) elnökével, a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola tanszékvezetőjével.

■ *Liviu Rebreanu román író szobrát avatják fel szombaton Gyulán. Teodor Malescanu román és Jeszenszky Géza magyar külügyminiszter is részt vesz az ünnepségen. Nyilvánvaló: nem véletlen ez az egybeesés.*

– A román-magyar kapcsolatoknak kimozdítása a holtpontról a magyarországi románság érdeke is. Ezért az MRSZ úgy találta, Rebreanu emléktáblájának és mellszobrának avatása kiváló alkalom arra, hogy a két szomszédos ország vezető külpolitikusa találkozzanak egymással. Az ünnepségre az MRSZ hívta meg a két külügyminisztert. Tudatosan úgy készítettük elő a találkozót, hogy a külügyminiszterek magánjellegű látogatása lehetőséget kínáljon a négy szemközt beszélgetésre is.

(Folytatás a 2. oldalon)

■ Négyéves börtönbüntetésre ítélték Romhányi Lászlót csütörtökön az ellene és társai ellen folyó perben. Mint ismeretes, Romhányit azzal vádolták, hogy az ő utasítására vallatták Csapó Gyula hajléktalant a Jurt Színház épületében, amíg a férfi a verésekbe belehalt. Csapót Romhányiék azzal gyanúsították, hogy elloptott egy – iratokat, ékszereket és százezer forintot tartalmazó – táskát.

Az ügyész különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés, illetve személyi szabadság megsértésének büntettségében való bűnösséggel vádolta Romhányit, négy társát pedig ugyanezekben a bűntettekben társtetteségben. Ezzel szemben a bíróság csak halált okozó testi sértést és személyi szabadság megsértését állapította

Ítélet a Romhányi-perben

meg. Ennek alapján Romhányi Lászlót négyévi, Varga Józsefet ötévi, Takács Ferencet háromévi, Boda Lászlót három év hat hónapi, Lusták Tibort egy év hat hónapi börtönbüntetésre ítélték. Romhányit, Vargát, Takácsot öt évre, Bodát négy évre, Lustákat két évre eltiltotta a közügyek gyakorlásától. A hatodrendű vádlott, Kékes Iván portás – akit csak személyes szabadság megsértésének vétségével vádoltak – három hónapi börtönbüntetést kapott, amelynek végrehajtását egy évre felfüggesztették. A vádlottakat kötelezték a perköltség megtérítésére is.

■ Tegnap délelőtt Budapesten a kőbányai vásárvárosban megnyílt az *Utazás '93* kiállítás, szám szerint a tizenhatodik turisztikai seregszemle. Bár a hivatalos statisztikák szerint az idei részvétel sem maradt el az elmúlt évek érdeklődésétől, a figyelmes szemlélő mégis mást tapasztal. Hiába a 350 kiállító, a több mint 65 külföldi cég részvétele, az idei vásár mégis halványabbnak tűnik az előzőeknél.

– Ennyi magyar utazni vágyó, pontosabban fizetni tudó utas nem is létezik! – állapítja meg az ember magában. Ráadásul a sok kis utazási iroda szinte ugyanazt kínálja, megközelítően ugyanannyiért. Igazi verseny nincs, legalábbis eddig nem alakult még ki – a hűzógazatnak titulált – magyar turisztikai piacon. Slágerutak persze az idén is akadnak: akik megengedhetik maguknak, azok az idén Kenyába, vagy Tunéziába utaznak. Akik nem, azok megpróbálnak idehaza valamilyen olcsóbb lehetőség után nézni. A hazai szakemberek szerint öröndetes, hogy, ha kissé is, de megmozdulni látszik a belföldi turizmus.

Utazás '93

Pengeélen a magyar idegenforgalom

Nekünk marad a tiszai lábfürdő? (Fotó: Enyedi Zoltán)

Az idei dtszvendég, Olaszország is érzi, hogy a dél felé, a háború miatt bizonytalanná vált utazási piacot valamivel ki lehet váltani. S ez miért ne éppen Olaszország lenne? Minden elképzelhető ajánlattal, a legnagyobb területen vesznek

hát részt az idén az olasz kiállítók.

A legtöbb utazási szakember hírből sem látja olyan rózsásnak a képet. A sok kis iroda, éppen mert mindenki mindennel foglalkozik, gazdaságilag pengeélen tancol.

Ajánlat ugyan bőven van, de a vevők rendre elmaradnak. Az idén is igaz, hogy a drága és exkluzív utak találnak gazdára, míg a kevésbé tehetősek legfeljebb Kőbányára jönnek ki.

R. G.